

Plads, der her er Tale om. Naar man nu siger: Ja, men vi ville ikke gerne have den bebygget paa denne Maade og føle os ikke bundne, fordi Departementschefer og Kontorchefer have sagt, hvorledes Ministerialbygningen skulde indrettes, skal jeg dog bemærke, at med Hensyn til Staldmestergaarden i Tøjhusgaarden er der jo ikke Tale om nogen ny Bebyggelse. Med Hensyn til dette Punkt: hvorledes Omdannelsen og Forandringerne paa disse Bygninger, altsaa den saakaldte Staldmestergaard, skulde foregaa for at tilvejebringe den nødvendige Udvidelse af Ministerialbygningerne, mener jeg, at det er i Virkeligheden med Rette af den højtærede Minister lagt i Ministerialkommissionens Haand. Og naar under denne Kommissions Behandling Spørgsmaalet om Rigsarkivet, som ikke sorterer under den højtærede Minister for offentlige Arbejder, er kommet til, er det kommet til paa en Tid, hvor der endnu ikke var taget nogen Bestemmelse af Udvalget, hvor Rigsarkivaren endnu ikke var bleven Medlem af den paagældende ministerielle Kommission, og hvor i Virkeligheden det eneste Forslag, som var fremsat af denne Kommission, var det angaaende Ministerialbygningen. Det behøvede overhovedet slet ikke at være oplyst i Forklaringen til Lovforslaget, at man paa et vist Tidspunkt af Kommissionens Arbejde kun havde beskæftiget sig med Ministerialbygningen. Det var nemlig ikke saa lang Tid, efter at Kommissionen havde begyndt at arbejde, at Rigsarkivaren blev Medlem af den, og de Forslag, der foreligge, ere altsaa Ministerialkommissionens, forstærket med Rigsarkivaren, efter at han dertil havde faaet Bemyndigelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Jeg kan ikke se, at der i denne Sag er noget at lægge den højtærede Minister til Last. Naar man skal tilvejebringe en Udvidelse af Ministerialbygningen og derfor nedsætter en Kommission, saa er der ikke for ham som Minister for offentlige Arbejder nogen Anledning til at nedsætte en Kommission med Hensyn til Tilvejebringelsen af et nyt Rigsarkiv. Men efter at man havde foreslaaet, at det gamle kongelige Bibliotek eventuelt kunde benyttes som en ny Ministerialbygning, blev Rigsarkivaren bange, ikke mindst paa Grund af den derved fremkaldte Brandfare for Gehejmearkivet, som ligger mellem den store kongelige Biblioteksbygning og Ministerialbygningen. Derved kom saa Spørgsmaalet om Rigsarkivet frem. Det kan se ud som en Tilfældighed, som en Ejendommelighed, jeg betragter det

som en lykkelig Tilfældighed og som noget godt, at det er gaaet, som det er gaaet. Jeg synes ikke, at man kan blive ved at hænge sig i, at det oprindelig ikke var Tanken. Spørgsmaalet er ikke, hvad der oprindelig har været Tanken, men om, hvorvidt det, som vi her staa og forhandle om og nu skulle vedtage, er en god og nyttig Foranstaltning eller ikke. Og i den Henseende nærer jeg ikke nogen Tvivl. Naar det ærede 2det Medlem for 7ende Kreds sagde, at han ikke kunde finde Overensstemmelse mellem mine Udtalelser ved første Behandling og nu, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at en saadan Overensstemmelse er til Stede i en ganske særlig Grad, eftersom jeg ved første Behandling udelukkende har fæstet Opmærksomheden paa det Spørgsmaal, om det af kunstneriske og arkitektoniske Grunde var nødvendigt eller ønskeligt, at den gamle Biblioteksbygning blev fjernet for at skaffe den af ham ogsaa i Dag omtalte store fri Udsigt til Veje eller ikke, hvorimod jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Façaden og Udseendet af den til Rigsarkiv ombyggede Biblioteksbygning gentagende bemærkede, at det ikke var noget Façadespørgsmaal, det var ikke et Spørgsmaal om, hvorvidt Bygningen skulde se saaledes eller saaledes ud, og jeg mener i Grunden slet ikke, at dette høje Tings Medlemmer ere kompetente til at tage Bestemmelse i den Henseende. Jeg har udtrykkelig taget Afstand fra den højtærede Minister, da han mente, at det var Spørgsmaalet om denne Façades Udseende, der var os imellem. Men efter at det er blevet konstateret ved Udtalelser fra mange forskellige Sider foruden ved, hvad der forelaa i Forvejen, at den kongelige Biblioteksbygning af mange forskellige Grunde ikke bør fjernes og ikke vil kunne komme til at virke skæmmende paa Rigsdagsgaarden, Rigsdagsfløjen eller Slottet, og at det ikke er usandsynligt, at hvis den blev fjernet, vilde det blive et overordentlig lidet tiltalende Perspektiv, der blev aabnet, idet der blev en fuldstændig skæv Beliggenhed af det ny kongelige Bibliotek, og efter at det er slaaet fast, at Bygningen skal blive liggende, saa maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan se andet, end at der er fuld Overensstemmelse mellem mine Udtalelser ved første og ved anden Behandling, naar vi nu foreslaa i Stedet for at lade Bygningen henligge som en Ruin, oven i Købet som en styg Ruin, at faa en brugbar og, hvad jeg ogsaa haaber, en smuk Bygning. I alt Fald har Udvalget i den Henseende gjort, hvad der stod i dets